

Beste mensen,

In de Bijbel komen profeten voor: Mozes, Elia, Elisa, Jesaja, Jeremia, Jona, Anna, en nog vele andere. Wij denken bij een profeet aan iemand die de toekomst kan voorspellen, zoals weerprofeten. Profeten zijn niet zomaar waarzeggers.

De profeten in de Bijbel spreken niet namens zichzelf, maar namens God. Ze hebben een hemelse boodschap voor hun medemensen. Van een aantal wordt beschreven hoe ze door God persoonlijk geroepen werden: Mozes, Samuel, Jona, Jeremia. Ze protesteerden soms, ze wilden niet. Ze hadden soms een bestraffende boodschap te brengen, dan weer troostende woorden in tijden vol verwarring en onheil. Ze spraken de mensen niet naar de mond. Hun taak kon gevaarlijk zijn. Ze roepen op tot bekering, God wil de mensen niet in de steek laten, de mensheid hoeft niet ten onder te gaan, grijp toch je kansen, kies voor het leven. De profeten geven geen boodschap van doemdenken, maar zeggen: er is hoop.

De mens is niet voor niets geschapen, we zijn zelfs geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Mensen blijven kostbaar in Gods ogen. Profeten verkondigen geen toekomst van een noodlot dat uitloopt op de ondergang, ze wijzen op mogelijkheden. Uiteindelijk verkondigen ze een blijde boodschap, een evangelie. God kiest voor de mensen, bekering is mogelijk, God kan de toekomst ten goede veranderen. Dat vertelt ons bijvoorbeeld de geschiedenis van Jona. Veel van hun woorden zijn opgeschreven, ze waren niet alleen de moeite waard voor hun tijdgenoten, maar ook voor latere tijd, ook voor ons. Profeten hebben aangekondigd dat Israël uit zijn land verdreven zou worden, maar ook dat het zou terugkeren, en dat er een Messias zou komen.

Profetische woorden blijven actueel, de profeten protesteren tegen de wanhopigheid, God is niet tegen ons, Hij wil met ons zijn.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk